Meten en verbeteren van het gebruik van antipsychotica: een kwaliteitsverbeterproject

Haio: SLEURS Nils , KUL
Promotor: VAN NULAND Marc , KUL
Praktijkopleider: JANSEN Rudi

Context: De steeds meer toenemende levensverwachting van de bevolking brengt een groeiende populatie van personen met een vorm van dementie met zich mee. Gedragsproblemen zijn vaak een onvermijdbaar obstakel in deze bevolkingsgroep en dit vergt een gestructureerde en correcte aanpak. Aan de hand van deze studie kan er inzicht worden gecreëerd over het voorschrijfgedrag met betrekking tot antipsychotica bij huisartsen in naburige woonzorgcentra in kader van probleemgedrag bij dementerende bewoners. Er werd nagegaan of het mogelijk was om de antipsychotica af te bouwen en of het afbouwen veilig kon gebeuren zonder negatieve invloed op het probleemgedrag.

Onderzoeksvraag: - Is het mogelijk om de reeds opgestarte antipsychotica af te bouwen? - Wat is de invloed van het afbouwen op het probleemgedrag bij de dementerende WZC-bewoner?

Methode: er werd een begin- en eindmoment gekozen voor twee semigestructureerde interviews aan de hand van de Nederlandse versie van de NPI-NH vragenlijst bij 6 verpleegkundige diensthoofden in twee verschillende woonzorgcentra.

Resultaten: In het rusthuis van Achel en Hamont is respectievelijk een gemiddelde verbetering van de score met 18.2[95%BI; -29,51 tot -6.85] en 11.7 [95%BI; -22.77 tot -0.63] punten zoals reeds kon worden afgeleid uit de cijfers die hierboven zijn beschreven. Met betrekking tot de evolutie van de antipsychotica tijdens de studie werd opgemerkt dat in het rusthuis van Achel bij 17 van de 22 participanten geen uiteindelijke verandering is bemerkt in de medicatieschemata m.b.t. antipsychotica, bij twee participanten werd een dosisverhoging van antipsychotica bemerkt, bij één participant een dosisverlaging, bij één participant een vermindering van het aantal antipsychotica en bij één participant werd er geswitcht naar een ander antipsychoticum. In het rusthuis van Hamont werd geen verandering in het medicatieschema opgemerkt bij 23 van de 30 deelnemende bewoners. Bij vijf participanten werd een dosisverhoging opgemerkt, bij één participant een dosisverlaging en bij één participant een toevoeging van een extra antipsychoticum.

Conclusie: In deze studie van in totaal 52 deelnemende woonzorgcentrumbewoners is gebleken dat er een gemiddelde (niet-significante) verbetering van de gedragsproblemen werd waargenomen tijdens een periode van zes maanden. Bij 40 van de 52 bewoners werd geen uiteindelijke verandering in het aantal antipsychoticavoorschriften waargenomen en bij zeven bewoners was zelfs een dosisverhoging van de antipsychotica. Deprescribing van antipsychotica bij dementerende ouderen met gedragsproblemen is mede daardoor nog een struikelblok.